

श्रीलक्ष्मीलयवदनमन्त्रमालिकास्तुतिः

Shri Lakshmi Hayavadana Mantramalika Stuti

sanskritdocuments.org

November 17, 2018

Shri Lakshmi Hayavadana Mantramalika Stuti

श्रीलक्ष्मीउद्यवदनमन्त्रमालिकास्तुतिः

Sanskrit Document Information

Text title : lakShmIhayavadanamAntramAlIkAstutiH

File name : lakShmIhayavadanamAntramAlIkAstutiH.itx

Category : vishhnu, devii, lakShmI

Location : doc_vishhnu

Author : kastUrI raNgAchAryasvAmi

Transliterated by : NA

Proofread by : Swamini Tattvapriyananda tattvapriya3108 at gmail.com

Description/comments : Stotra Sringeri

Latest update : November 17, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

November 17, 2018

sanskritdocuments.org

Shri Lakshmi Hayavadana Mantramalika Stuti

श्रीलक्ष्मीलयवदनमन्त्रमालिकास्तुतिः

॥ श्रीः ॥

श्रियै नमः ।

श्रीलक्ष्मीलयवदनपरब्रह्मणो नमः ।

श्रीगुरुपरम्पराभ्यो नमः ।

अस्मद्गुरुपरम्पराभ्यो नमः ॥

तर्कतीर्थपाण्डितरत्नाधनेकबिरुदावलीविभूषितानां मडीशूरमडानगरीय-

कस्तूरि-रङ्गाचार्यस्वामिपादानां कृतिषु

श्रीलक्ष्मीलयवदनमन्त्रमालिकास्तुतिः ॥

ओमित्यात्मानमन्तर्नियमितकरणैर्ध्यायितां ध्यायतीडां

ओमित्येव स्वयं यः परिहृतविडति सिद्धिमाधातुकामः ।

वक्त्रे वाडस्य तस्य स्तुतिमतिमितवाक्प्रस्तुवे तन्मनूध-

द्वर्णाधस्रग्धराभिर्विभूषितविविधावधधाराभिरध ॥ १ ॥

ऋत्विः शाशस्यमानो मडिमजुषि यजुष्येष जोधुष्यमाणः

साम्ना तोष्टूयमानो मुनिजनलृट्याब्जेषु राराज्यमानः ।

नीडारोर्वीधराभा प्रतिभटरुचिभिः डिग्ध्य बाभास्यमानः

श्रेयः स्थेयो विधत्तां मम डयवदनाभिष्यया ध्यायमानः ॥ २ ॥

यश्छत्वश्छाश्छोधप्रसरमिड स नश्छन्मत्राप्रकलृमा

चिश्चिश्चित्रप्रपञ्चस्थिरिगतिनियतिर्मुर्ध्नि तुङ्गस्तुरङ्गः ।

भङ्गव्यासङ्गदूरप्रसृमरशरदुद्भूतराकासुधांशु-

ज्योत्नासश्छायविधाविसरवितरणस्थूललक्ष्मो वलक्षः ॥ ३ ॥

जुष्टो देव्या तयाऽव्यान्निगमसमुद्यद्रोडसंरम्भगर्भ-

दैतेयारण्यवाडद्विषदुदितरवन्ध्रिक्कीर्षाऽऽकुलस्य ।

वक्त्रे वाडस्य डेषाडलडलनिनडेऽभूतपूर्वे प्रवृत्ते

भ्रान्तोरस्तोऽवतीर्थं द्रततरममुमाश्लिष्य या विस्मिताऽऽस्ते ॥ ४ ॥

सारः साम्नामुदारः सरसतरऋयामृद्धिरन्तर्धिदूरा
 भद्रावष्टम्भयष्टिर्विधिनिधि यजुषां भाग्यमाथर्वज्ञानाम् ।
 अऽगानां तुऽगशुऽगं लगतु मम तुरऽगोत्तमाऽगोऽन्तरऽगे
 सद्यो लुधानि पधान्यपि परिकलयन् विश्वविधानिषद्या ॥ ५ ॥

मध्येभिम्बं सुधांशोर्धुमणिनिभमणिश्रेणिभाराजिराजत्
 उरैस्तारैरुदारैरुसितसुधासागरोत्सारिपूरैः ।
 भामाङ्गुवासलीलाकुतुकलवितयाऽप्यङ्कितः पङ्कजाक्षया
 शङ्कतङ्कं य पङ्कं तिरयतु करुणापङ्किलः कश्चिदर्वा ॥ ६ ॥

रुढा प्रौढासु वायास्वपि पुरुषमतिव्यापृतिव्याम्यपोढासु
 आधूतान्तासु तासु प्रतिष्ठतगतिता त्वन्नुऽतावाननेऽवर्न् ।
 ठत्थं सत्यप्यलं यत्तव गुणगणनारम्भसंरम्भनिघ्नः
 स्थाने तद् येन भावोऽप्यतिविततभुजो विस्तृतिं वक्ति सिन्धोः ॥ ७ ॥

पातापातालभूम्यम्भरतलनिलयावासजायाससारात्
 यातायातानुपूर्व्यादविगतजननीगर्भविभ्रान्तियोगात् ।
 वेधा वेधावमर्शास्स्मलितगतियतीशानराज्यासभाजयः
 शान्ताशान्तां समृद्धिं वितरतु स मम व्याजवाञ्छविराञ्छ ॥ ८ ॥

यस्मिन् विज्ञानवार्धावधिजगति पुरोज्जम्भमाणोऽष्टमूर्तेः
 मूर्तिः सा दक्षिणाप्या त्रिदशपरिषदा भिन्दुरालक्ष्य दक्षा ।
 वाणी सा पद्मसद्मप्रियतमगृहिणी काऽप्यभाणील वेणी
 पाराशर्यप्रधानोऽप्यगणि मुनिगणः पल्वलं पातु सोऽर्वा ॥ ९ ॥

वेद्योद्धारोद्यतं तत्प्रदिशतु मिथुनं शर्म शर्वादितिमानां
 सेवाडेवाकभूमोद्येदलमलमिकाकुञ्चनद्वेषिमूर्ध्नाम् ।
 शीर्षेष्वाभ्रान्ति यस्य द्विगुणमणिलताभावभाजः कटाक्षाः
 कल्योत्कृल्लाभ्भुजातप्रमदभरनिराकारनिस्तन्द्रदृष्टेः ॥ १० ॥

दाक्ष्यं लक्ष्येत धातुः क्वनु भलु जगतीजालनिर्माणलीला-
 रम्भे संज्ञाविधावप्यथ य तद्दुचितानेकमूर्तिप्रकल्पमौ ।
 तत्तत्कृत्यप्रपञ्चेष्वपि य दिविषदां दैत्यपाशाहृताना-
 म्नायानां दयार्द्रो यद्वि लयवदनो नोद्धृतिं संविदध्यात् ॥ ११ ॥

उस्तालम्भाय भूयात् स मम पथि सतां स्रस्तवृत्तस्य नित्यं
 न्यस्ताशेषागमाब्धेरधिकमपि सभं वस्तुनी यस्य न स्तः ।
 शस्तामस्तोकधीसंस्तुतिमपि जनयन् यो नयन्मोहमस्तं
 न्यस्तं यस्सव्यहस्ते कलयति य मुदा पुस्तकं मस्तकेऽर्वा ॥ १२ ॥

रत्नं यत्प्रत्नवाया निरुपमसुषमाकान्तसीमन्तिनीनां
 सीमन्ते नित्यलाव्यं हृदयसरसिजेऽजस्रधार्यं बुधानाम् ।
 दृग्धोदन्वत्तनूजाकरजलजयुगीलालनोधेन्मृजतो
 नित्यं नूत्नं हयास्यं मम कलयतु तन्निस्सपत्नं प्रयत्नम् ॥ १३ ॥

एत्वं यद्भित्प्रवृत्तावघटितमुपलब्धोद्यमाद्द्राग्विरेभुः
 ते ते नारायणाभ्यामितरविबुधसाधारणीं कर्तुकाभाः ।
 यस्मिंस्तद्योगरुद्धयोगुणामिजिजलधौ पुष्कलं वर्तनं स्यात्
 देवो मायाधवोऽसौ धयतु हृदि रुजा सैन्धवो बान्धवो नः ॥ १४ ॥

कर्णावर्णोजराजन्मुकुलदलसमावर्ततोऽनर्वणो मे
 प्रोर्णुयास्ता ललाटे कुटिलविधिसमुत्कीर्णसङ्घीर्णवर्णान् ।
 वार्थ्येते यावमुष्य त्रिभुवनवपुषो व्योमपातालरूपौ
 पार्श्वैर्वाऽप्यर्णसा वा सततमपि रुचिं पूर्णयद्भिर्महद्भिः ॥ १५ ॥

मण्डल्या मण्डनानां मणिगणधृष्टिभिर्धूर्णितधोमणीनां
 नीरन्ध्रं मण्डिताङ्गः सितकररुचिरे पुण्डरीके निषण्णः ।
 आम्नायानां शिभाण्डैरवगतगरिभाभण्डिताभण्डलारिः
 दण्डं पाषण्डषण्डे क्षिपतु स तरसा वाञ्छितुण्डप्रकाण्डः ॥ १६ ॥

अेकोऽग्रे लोकात्रा सङ्गमङ्कितविहृत्युन्मनास्तन्मुद्दे यो
 नाभीपद्मे विधातुर्जनिमपि कलयन् यो नयत्यागमांस्तम् ।
 (नाभीपद्मे विधाय द्रुष्टिणममुमथो यो नयत्यागमौघम् ।) (पा) ।
 लोकाभ्यायैकमूलाक्षररुचिरकलामातृका सा यदीया
 सोसाविष्ठे प्रकृष्टे घटयतु दितिजस्फोटको घोटको नः ॥ १७ ॥

प्रणयायेनाध्वराणां मनुमयतनुमाधाय विष्वग्विनिर्यत्
 ज्वालामालाजटालानलहुतलविषां सारमारवाधे चारुम् ।
 गीर्वाणा-वारवाणान्निमितकरणां स्तूर्णमाप्याय्य कामाः
 कल्यन्ते याजमानाः कलयतु स मुदं कोऽप्यनर्वाऽननेऽर्वा ॥ १८ ॥

अव्यादव्यालतार्थो धियमुपजनयन् अव्ययव्याजवाञ्छु

भव्याभव्याकृताधाकृतिभतनुत यो नामरूपद्वयस्य ।
योऽन्तर्यन्तुं य मन्तुं व्युदसितुमद्विशज्जन्तुजातस्य यो वा
कल्पान्तेऽल्पान्यलोकग्रसनसमुदितपीनतानन्दितुन्ः ॥ १९ ॥
ओद-वन्मोपलान्ताद्धविलिनलययुतात् क्षमातवादाय लोकात् ।
नालीकावासवासादवहितमनसाऽपीक्षिते स्थासुजाते ।
याद्दुनालक्षि कश्चित् सकृदपि नमतां साध्वसध्वंसदक्षः
भक्तानुकोशलक्ष्मा क्षपयतु मम हृत्क्षोभमक्षणा स वाञ्छु ॥ २० ॥

गीते दैतेयमोहं कलयितुमनसो यस्य डेषानुषङ्गे
प्रथ्यातोद्गीथभक्तिं श्रितवति जनिते रोदसीरोधके द्राक् ।
देवाः सम्भ्रान्तभावा दितिजकुलमलं व्याकुलं धूतगर्वा
गन्धर्वा मोहशेषं समजनि जगतीशेषमेषोऽवतान्नाम् ॥ २१ ॥

थं किं शब्दस्य मूर्ध्नि क्वचिदुदितमुपश्रुत्य यत्तत्पदादिषु
अप्येतद्योजयित्वा कटुरटनपटुरवैरवायोऽपि जन्तोः ।
सधः सिद्धयन्ति वाण्यो नमदमरशिरस्सद्म यत्यादपन्न-
ध्यानाद्द्राक्षासदृक्षाःकवितगुरुशिरःकम्पनाऽपातु सौऽर्वा ॥ २२ ॥

वक्तुं सूक्तं सुधाक्तं प्रतिकथकवयोवीचिवेगं य हर्तुं
कर्तुं काव्यं य भव्यं छितमपि पुरुषार्थं य तत्त्वं य वेत्तुम् ।
वास्था येन्मानस अञ्च स्रुटिकमणिमयक्ष्माधराभाधरीकृत्
रोचिर्वाचीभिरारादभिलमपि जगत्स्वावयन्तं उयं तम् ॥ २३ ॥

पुष्पान् उर्षं सुराणां जनिमयमयति स्मेति नो वस्तुमीशे
प्रागेवासीत्प्रमत्तासुरगृद्धुनिकरे यत्सुराणां प्रुर्षः ।
श्रुत्याविर्भूतिहेतुः श्रवणसमुदयानन्तरेऽस्मिन्नयुक्तः
तस्मादस्मादनन्यान् ध्रुवमवितुमसावाविरासाश्रभासा ॥ २४ ॥

येतश्चेतोऽपि राजद्रजतगिरिवराकारधिकारकारी
विद्युद्धिद्योतभासोधदरुणकिरणोन्निद्रपन्न वडन्त्या ।
कालिन्दीमन्दिरेन्दीवररुचिरुचिरापाङ्गधाराभिरारात्
सिञ्चन्त्याङ्गानि देव्या सततकृतपरिष्वङ्गतोऽव्यात् तुरङ्गः ॥ २५ ॥

मञ्जुं मञ्जुलं ते उयमुप ! मम सञ्जवनायास्तु शिञ्जा
व्याजेनाम्नायवायामनितरपरतां व्यञ्जयन्त्यत्यदोर्यत् ।
लग्नं तद्धारणासु द्विगुणमुनिजनस्तोमहृत्पन्ननित्यो-

ल्लासायासादित्तात्मद्वयमिव सविधे जाग्रदूर्कस्य विम्बम् ॥ २६ ॥

डारिद्रं किन्नु सूत्रं श्रुतिततिसुदतीकण्ठमूर्षार्थकलुमं
स्रोतस्सारस्वतं वाऽमयजननगीरेर्निस्सृत वेति शक्यम् ।

वक्त्रे वाऽस्य वामप्रसृतितललसद्धैमसत्युस्तकान्तः
दीव्यसूत्रं पवित्रं मम कलयतु शं भानुमानोः सगोत्रम् ॥ २७ ॥

श्रुष्येभ्यस्त्रिभियातीन्तितनुजनुषो भ्रामयित्वा विभिन्दन्
शीर्षाङ्गान् कीर्णकेशान् भृशमतिरभसं पातयन् निर्जराणाम् ।
स्वाराज्यं प्राजययन्थो मिक्षिर एव छिमज्याधराद्दृज्जिज्जिनः
भाभात्यश्चास्यवामेतरकरविधृतश्चक्रराजस्स नोव्यात् ॥ २८ ॥

शिष्याणां चित्तभूमौ प्रयुरतरतमःकण्ठकानि व्यपोष्य
आसिख्यात्यर्थं कटाक्षामृतरसविसरैश्शशास्त्रबीजानि वसुम् ।
निर्मिद्रो ज्ञानमुद्रारुचिरकरतले दक्षिणे योऽक्षमालां
बिभ्रद्भात्यश्ववक्तुः सऽरतु नितरामंडसां संडतिं मे ॥ २९ ॥

रभ्यं स्याद्धिम्बमिन्दोः शरदुदितरुयेरम्बरान्निर्यदितत्
किं वा ऽिर्णीरुष्पाणं कलशजलनिधेः किं नु वा पुण्डरीकम् ।
वाग्ब्रह्मोद्गामलीलागुडमिति विबुधैरुच्यमानो हयास्ये
नोपात्तः सव्यडस्ते मम भवतु शुभालम्बनं कम्बुराजः ॥ ३० ॥

सेव्या शर्वादिसर्वत्रिदशपरिषदा शश्र्वासाश्विनी श्रीः
अस्माकं या सपत्नी लसति भत शिरोऽस्याधिउठेति शेष्यम् ।
जेतुं तां सन्ततोदित्वरवरमडसा भाति नक्षत्रमाला
देवश्चन्द्रे स्थिता यं सततमपि समाराधयन्तीव सोऽव्यात् ॥ ३१ ॥

नन्तुः सन्त्रासडारी दधदपि डरितां शश्र्वात्मन्यनूनां
यस्तां मूर्ध्नेव नित्यं प्रकटयति डरेः पूरुषस्यापि सत्यम् ।
श्रीतीं मुष्येतरत्वावगतिमपि विशिष्टाद्वितीयत्वदृष्टिं
स्यष्टीकर्तुं जगत्यां स्फुटयतु स ञटित्यस्मद्विष्टे विशिष्टम् ॥ ३२ ॥

मस्तेऽर्वन् विस्तरैः किं विडर मम मनोमन्दुरायाममन्दं
कल्पन्तेऽनुप्लवास्ते मम सततमिमे डीन्द्रियाश्चा दशाऽपि ।
किं यात्रानल्पकल्पावसरविसरदुश्चावयाडारमूर्ति-
स्फूर्तिस्फीतोरुःकर्मप्रगुणतृणगणेश्वर्वणाय प्रणीतः ॥ ३३ ॥

वस्तूरीकर्तुमर्याविधिषु समुचितं नान्यदस्येति जानन्
कस्तूरीरङ्गनाथः स्तवमिममुपद(घ)मादिमाश्रस्य धत्ते ।
यस्तूनी योतिरिक्तः सकलमपि यं तं हृद्यत्रयमस्मिन्
स्वस्तूलीकारधीरां वितरतु पठतां वागधीशः स बुद्धिम् ॥ ३४ ॥
एति श्रीकस्तूरीरङ्गार्यकृतिषु श्रीलक्ष्मीलयवदनमन्त्रमालिकास्तुतिः समाप्ता ।

Proofread by Swamini Tattvapriyananda tattvapriya3108 at gmail.com

——
Shri Lakshmi Hayavadana Mantramalika Stuti
pdf was typeset on November 17, 2018

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

